

RODINNÁ ZÁLEŽITOST

Loděnice je vždy tak dobrá, jako ti, kteří ji vedou. Rodinnou loděnici Sunbeam vede již 60 let rodina Schöchl, která svými velmi kvalitními plachetnicemi udělala radost nejednomu jachtaři.

Text: Petr Láska | Foto: Sunbeam

Manfred, Gerhard a Andreas Schöchlovi jsou dnes již třetí generací, která vede rodinnou loděnici v Mattsee, asi 40 kilometrů západně od známého Attersee. Je to dokonalý příklad toho, kdy se koníček stane povoláním, protože kromě stavby lodí jsou všichni z rodiny skvělými jachtaři, které zná na okolních vodách kdekdo.

OD ZÁBAVY K POVOLÁNÍ

Rodinné impérium založil v podstatě Andreasův prapradědeček Gottfried Schöchl, který v roce 1875 založil truhlářství v Mattsee, tehdy malé vesničky 20 kilometrů severně od Salcburku. Jeho podnikání se vyvíjelo tak skvěle, že jej napřed převzal syn Johann a později v roce 1950 vnuci Johann a Gottfried. Stejně jako jejich předchůdci, věnovali se oba bratři hlavně výrobě nábytku.

Díky náhodě a skutečnosti, že Německo prohrálo 2. světovou válku, se vlastně dostali ke stavbě lodí. Tamní region byl totiž pod dočasnou správou americké armády, která zrekvírovala veškerý majetek proněmecky orientované tamní populace, samozřejmě včetně lodí. Američané sami se potom

věnovali plachtění na přilehlých jezerech a když se pomalu vraceli za moře do své domoviny, zůstávaly po nich na břehu přilehlých jezer opuštěné lodě, jejichž původní majitelé byli stále ještě váleční zajatci. Bylo tehdy velmi naléhavé, aby se našel někdo, kdo se o tyto opuštěné lodě bude starat. Bratři Schöchlové se

k tomu ochotně přihlásili a udržovali lodě v dobrém stavu. Díky této činnosti se vlastně dostali k plachtaření, když je jeden z vděčných majitelů lodí zasvětil do regatového sportu. Kdesi našli zastrčenou závodní jolu s oplachtěním deseti metry čtverečních, ke které se nehlásil žádný majitel. Tu ve své dílně kompletně zrestaurovali, aby s ní absolvovali své první závody. Celkem rychle přitom zjistili, že potřebují rychlejší loď, aby dosáhli nějakých úspěchů. V roce 1953 pak Johann spolu s Gottfriedem postavili svou první vlastní loď, a začali se tak vlastně stavbě lodí a plachtění učit od píky. Tato činnost jim přinášela velkou radost a zábavu, a pomalu tak přetvářela formu jejich podnikání. Brzy poznali, že jejich první vlastní jola není dokonalá, a pustili se do stavby druhé lodě, která již splnila očekávání a dovezla je k pěti titulům národních mistrů. Zajímavé bylo, jak tehdy loď přepravovali k jednotlivým závodům. Museli ji na nádraží naložit do vlaku a v místě konání závodů ji opět s ručním vozíkem dostat k vodě.

V začátcích běžela truhlářská výroba paralelně s výrobou lodí, ale postupně získávaly lodě více a více prostoru, až byla nakonec truhlářská výroba ukončena. K tomu, aby se stavbou uživilí,

potřebovali nutně vyrábět větší množství lodí stejného typu. Nechci hovořit o sériové výrobě, ale něco podobného bylo nevyhnutelné. Rozhodli se tedy vyrábět korzáry podle konstrukční dokumentace Ernsta Lehfelda z roku 1956. Bylo to správné rozhodnutí, které zajistilo loděnici na dlouhou dobu budoucnost. Mezi roky 1959 a 1975

opustilo loděnici v Mattsee na 1200 korzárů.

OD DŘEVA K UMĚLÝM H MOTÁM

V roce 1961 představili na výstavě ve Friedrichshafenu nového korzára, který měl sklolaminátový trup a dřevěnou palubu. O rok později představili první kýlovou plachetnici >>>

V ZAČÁTCÍCH BĚŽELA TRUHLÁŘSKÁ VÝROBA PARALELNĚ S VÝROBOU LODÍ, ALE POSTUPNĚ ZÍSKÁVALY LODĚ VÍCE A VÍCE PROSTORU, AŽ BYLA NAKONEC TRUHLÁŘSKÁ VÝROBA UKONČENA

Mirabell s kombinovanou konstrukcí dřeva a laminátu, jež však nepřinesla očekávaný úspěch. Ten se dostavil až v roce 1968, kdy si nechali navrhnout od renomovaných holandských vývojářů van de Stadt kajutovou 22stopou plachetnici, která při délce 6,70 metru nabídla v interiéru čtyři lůžka. Bylo to přesně to, co tehdy jachtařská klientela hledala. Ať pro pobřežní plavbu, nebo celodenní výlety na vnitřních vodách. Dodávala se jak s pevným kýlem, tak se sklopnou ploutví. Její plavební vlastnosti byly vynikající a nízké nároky na údržbu díky rozsáhlému použití umělých hmot lákaly zákazníky. Byla to vlastně první loď, která nesla modelové jméno Sunbeam, aniž by kdokoli tušil, že na příštích mnoho let toto jméno ponese kompletní modelová paleta dnešních moderních plachetnic. První Sunbeam se vyráběl až do roku 1989 a našel si za tu dobu 1500 spokojených zákazníků.

OD ZAČÁTKŮ K DNEŠKU

Spolu s rostoucí výrobou samozřejmě rostly i požadavky na výrobní plochy, a tak se v rámci expanze výroba přestěhovala v roce 1978 o jeden kilometr dál do vnitrozemí, kde působí dodnes. Produkční haly mají plochu 4700 m², volná vnější plocha pak nabízí dalších 3300 m² a skladová hala, která byla postavená v roce 2005, potom nabídne dalších 1500 m² plochy. Vedle haly, kde probíhá laminování, je zde také

vlastní zámečnictví, lakýrnická dílna a samozřejmě truhlářství.

Všechny tradiční technologické postupy v loděnici Sunbeam přežívají, protože nabízejí ve srovnání s velkosériovou výrobou v otázkách tuhosti, izolace a životnosti nesrovnatelnou kvalitu. Každá kvalita však má svou cenu, a tak se nelze divit, že ani nové, ani použité lodě Sunbeam na trhu nepatří k nejlevnějším. Vysoká hodnota použitých lodí Sunbeam na trhu je potom nejcenějším prodejním argumentem pro nové lodě. Samozřejmě nelze opomenout vynikající plavební vlastnosti a velmi dobrou ergonomii. Manfred se synem Andreasem a jeho bratranec Gerhard se starají o to, aby návrh od externích konstruktérů dotáhli do dokonalého konce, včetně velmi dobré a snadné ovladatelnosti lodě, perfektního zpracování nábytku a dodání všech možných nestandardních prvků výbavy, jako třeba kvalitního přístroje na přípravu espressa.

Od roku 1993 do roku 1998 navrhovalo lodě Sunbeam studio J&J Design, pak na 14 let do roku 2012 převzal tuto roli Georg Nissen, aby ji potom znovu vložil do rukou J&J Design, který stojí za poslední novinkou 28.1, k jejímuž testování již Yachting revue dostal pozvánku. Musíme si však počkat na lepší jarní počasí, což bude dlouhé čekání. Za posledních dvacet let představuje loděnice v průměru každé

dva roky jednu novinku a výrobní program dnes zaujímá spektrum od nejmenší lodě s délkou 20 stop až po největší 53.1, která byla uvedena v roce 2005 a dodnes představuje s řadou modernizací vlajkovou loď loděnice Sunbeam. Tučná léta skončila po mnoha desetiletích v roce 2008 a celosvětové ekonomické problémy se samozřejmě nevyhnuly ani loděnici Sunbeam, která dnes namísto osmdesáti lodí ročně vyrábí lodí šedesát. Nejmladším v dynastii Schöchlů je Gerhardův sedmnáctiletý syn Martin, který se momentálně učí truhlářem a jistě potáhne rodinnou tradici výroby kvalitních lodí dál. ▲

